

SANTA EULALIA DE RONSANA

Anuario Local

NÚMERO 1

25 de Julio de 1962 a 25 de Julio de 1963

Sumario

- Colaboradores pág. 2 Presentación pág. 3 Parroquia pág. 4 Ayuntamiento pág. 9
Juzgado de Paz pág. 11 Escuela Nacional de niños pág. 12 Escuela Nacional de niñas
pág. 14 Notas arqueológicas pág. 17 1.ª Semana de la Familia. Emisora Parroquial pág. 21
Servicio postal pág. 22 Homenaje a la Vejez pág. 26 Servicio meteorológico. Deportes
pág. 31 Anecdotalario pág. 35 Teatro pág. 40 Humor pág. 43 Página agrícola pág. 44
Datos estadísticos pág. 45 Movimiento demográfico pág. 46.

Pintura moderna

JOSÉ MARTÍ

Estilos modernos - Imitaciones
Rótulos - Papeles pintados

La Sagrera SANTA EULALIA DE RONSANA

Carpintería de

PEDRO CIURANS

Trabajos de obras en general

La Sagrera

Santa Eulalia de Ronsana

En la preparación de este anuario han intervenido las siguientes personas:

- Rvdo. Mosén Francisco Martínez Montfort, Cura Párroco
- D. Jaume Maspons Barbany
- D. Enrique Torras Gubern
- D. Juan Prim Puigdoménech
- D. Francisco Franch Dalmau
- D. Juan Batlle Rosa
- D. José Claret Bargalló
- D.ª Teresa Bonet Riera
- D. José Margenat Sampera
- D. Josep Danti Sala
- D. Jaime Valls Bassa
- D. Sebastián Bonet Poma
- D. José Ciurans Cabot
- D. José Casanovas Barbany
- D. Mario Rodríguez de Lizana Pujol
- D. Juan Cabot Pañach

PRESENTACIÓ

Com un de tants veïns del nostre poble passo una i altra vegada per la nova plaça que s'està explanant junt al pont de la Sagrera. La monotonia del mateix paisatge de tants anys va essent reemplaçada per una altra monotonía, la de l'aspecte que tindrà quan serà definitivament acabada i a la que ens habituarem del tot, tal com havíem fet amb l'anterior. Si arribem a vells i es presenta l'oportunitat, explicarem que allà hi havia un torrentot amb un caminet per anar a Cal Lampista, i a l'altra costat el Camí de la Font. Que el torrentot era brut i embrossat, amb arbres i arrels, on saltaven i brincaven els xavals del veïnat. Per cert que d'una d'elles anys enrera vaig ajudar a sortir-ne a Miquel de Cal Bassa, que hi havia quedat penjat mig de cap per avall i que escridassava de valent. Potser també diríem que entre les terres de l'explanació s'hi han trobat restes de ceràmica romana, segons testimoni d'En Josep de Cal Francès. I si les recordessim diríem moltes altres coses del cas, tot a plena consciència. Del que segurament no tindriem tanta consciència és de la missió que en aquells moments exerciriem: la de fer història, seguint una de les seves bases més fermes, la de la tradició popular.

Passava per la plaça i recordava com era ja uns dies i alguns detalls ja s'esvaeixen. Quantes coses han canviat des que estic així. Penso en el primer dia, fa 25 anys, que vaig arribar al Vallès, en el primer, força més tard, que vaig veure Sta. Eulàlia amb la impressió dels pinetons de Can Burguès. El primer que vaig pujar aquesta costa per la carretera rural i polsinosa, i que vaig recrear-me contemplant aquest paisatge que sols nosaltres portats per l'hàbit trobem indiferent, però que és esplèndid de veritat. Pocs anys abans la costa era encara bosc, del record de molts. Ara és una mar de torres i d'estiuueig. Quant ha canviat i, realment, que pocs coneixen bé aquests canvis. Hem d'esperar a vells per a contard-los?

Però siguem sincers, creiem que llavors recordarem bé i els detalls? En general, no. Són pocs els que saben recordar i al mateix temps saben explicar. Així s'esvaeixen moltes dades que a tots ens agrada reviure, el que explica perquè se sent jove, el que escolta, perquè li sembla viure dues vides.

He tingut sentades amb veïns que saben explicar. N'hi ha molts a Santa Eulàlia; alguns no hi són ja. Tots de mitja edat endavant, un xic criticons, potser escèptics, però saben fer bé la nostra història, aquesta que ens proposem començar aquest any donant estadístiques del present i buscant coses del passat que ens les diran fredament uns paperots empolsinats, i viva i calorosament alguns d'aquests que saben recordar i explicar. No és feina d'un temps. Cada any un pas més i mai s'acabará la tasca mentre el món segueixi. Aquesta és la nostra fi. Cercar els records de boca de qui millor els coneix i fer-los arribar a tots com el que són: la nostra història.

J. C. B.

Parròquia

Vida cristiana al nostre poble

Amb molt plausible encert ha volgut la Comissió Organitzadora de l'actual Festa Major en honor de la nostra Patrona la Mèlania de Mèrida, presentar a tots els feligresos i estiuejants un programa dels actes que tradicionalment es celebren a l'estiu, acompanyant, a guisa d'anuari, un complement que ens doni una visió general de tot el més rellevant del que ha tingut lloc tant en l'àmbit parroquial com en el ciutatà.

Cenyint-nos a la brevetat que imposa tal tipus de publicació, espigolem el més notable dels actes parroquials, que el nostre poble com a comunitat cristiana ha celebrat durant l'any, des de la celebració de la Festa Major a l'estiu passat i que a l'ensens defineixen la seva personalitat i vigoria.

LA DEVOCIO I CULTE A LA MARE DE DEU DEL ROSER

No seríem bons vallesans si no tinguéssim arrelada de bon antuvi la devoció a la Mare de Déu del Roser.

Durant tot l'any, cada dissabte a l'hora apropiada, a les 8 normalment, així com tots els diumenges i festes de precepte, es resa el Sant Rosari en el temple parroquial amb una bona regular assistència.

El primer diumenge de mes, com en tantes parròquies del Vallès és, de sempre, dedicat a honrar el Roser.

Cal tenir present l'existència, de molts anys, de la Confraria del Roser, a la que pertanyen quasi bé totes les famílies del poble i que quan mor algun confrare la Confraria li fa celebrar una missa a càrrec de la caixa que es nodreix anyalmen amb la quota d'una pesseta per confrare.

LES CARAMELLES DEL ROSER

Una venerable i simpatiquíssima tradició popular entre nosaltres, i que conserva tota la seva vigor, és el cant de les Caramelles del Roser.

Abans de la reforma litúrgica de la Setmana Santa sortien les colles d'homes i joves el Dissabte Sant al matí i es repartien pels diferents voltants del poble, cantant els Goigs del Roser, típics d'aquí i altres cançons al·lusives a l'alegria de la Resurrecció del Crist, com també a la celebració de la propera festa del Roser. Actualment els caramellaires ho fan el Diumenge de Pasqua, sortint a les 8 del matí i acabant a les 2 de la tarda. Jornada escursada i esgotadora, ja que a les 200 cases del poble s'hi han d'afegir les dels estiuejants, que cada any augmenten.

LA FESTA DE LA SANTA CREU I DEL ROSER

Si alguna festa hi ha que ens distingeixi dels demés pobles és aquesta dedicada el dia 3 de maig, mes de les flors, a la Verge del Roser i també a la Sta. Creu. Cal cercar el seu origen en què aquest dia, fins fa molt poc, era la festa de la Invenció de la Sta. Creu de Jesucrist i en aquest dia a la pagesia es benedicen

els camps i el Terme. El nostre poble volgué en aquest bell temps de primavera honrar la Verge del Roser i la Sta. Creu, fent una diada ben complerta.

De bon matí uns quants joves, de comú acord amb algun propietari, qui en fa donació, tallen i traslladen a la plaça de l'església un pollancré alt, prim i joliu. Les noies, una vegada arreglat, li pengen una corona de roses i flors i es té ajagut a la plaça fins l'hora del seu aixecament.

A les 11'30 del matí es celebra un ofici cantat amb acompanyament d'orquestra i té lloc el sermó que glosa el misteri de la Sta. Creu. A l'ofertori es dóna a besar la Vera Creu, de la que la Parròquia en conserva una partícula en un antic reliquiari. Al final de l'ofici se surt en processó cap a la Creu del Padró, des d'on solemnement es beneix el Terme. De retorn a la plaça es fa la benedicció de l'arbre florit o del maig i d'unes cistelletes de roses, que les noies tenen a punt i que tot seguit distribueixen entre els assistents. Llavors a gran orquestra, mentre l'arbre és aixecat i col·locat en el seu indret a la plaça, els assistents canten els Goigs del Roser.

A la tarda, a les 7 s'organitza una processó que és acompanyada per la imatge gran del Sant Crist, portada pel grup de portants, i per la imatge de plata, barroca, de l'any 1649, que porta a les mans el Sr. Rector. Durant el trajecte alternant amb l'orquestra es canta una part del Sant Rosari, fins que s'arriba al turó, anomenat de la Salve Regina, on hi ha una creu des de molt antic, davant la qual passaven abans els feligresos que pujaven fent pregàries i resonant com ara es fa el Sant Rosari, fins una església que hi havia, segons els vells, per allà, dedicada a Sant Joan. Llavors com ara, en arribar a l'esmentada creu es canta la Salve

Els veïns del Serrat l'adornen de flors, ja que consideren que és la festa del seu veral.

De retorn a l'església es fa un breu exercici del Mes de Maria i el P. Predicador glosa les exzellències del Roser.

Aquesta festa es paga amb els donatius que recolliren els caramellaires el diumenge de Pasqua.

ELS SANTS PATRONS DE LA PAGESIA

SANT SEBASTIA

Com altres pobles del Vallès, compta aquest gloriós màrtir amb Sta. Eulàlia de Ronsana entre els agrāts als favors de la seva protecció. La nostra feligresia transmet de generació en generació el vot de poble, del que se'n conservava memòria en l'arxiu parroquial, actualment desaparegut, en un document datat en juny de 1778.

En el dia de la festa es celebra un ofici amb bona assistència a l'hora convenient. Els pagesos s'abstenen bastant de treballar y els joves de ballar, en observança del vot de poble.

Celebrant-se normalment totes les festes de precepte, a primera missa, un ofici cantat, al final d'aquest es canten unes estrofes dels Goigs del Sant Màrtir, complint així també el que es prometé al Sant, segons testimoniança de l'esmentat document desaparegut.

SANT ANTON ABAT

Celestial beneficiador dels animals, també aquest any fou honrat amb la celebració d'un ofici que tingué lloc, per a facilitar l'assistència, donat que era dia de mercat a Granollers, essent dijous el 17 de Gener, a les 4 de la tarda, i la tradicional benedicció de les cavalleries, tirant algunes d'elles carruatges bellament adornats.

SANT ISIDRE LLAURADOR

No podia menys la nostra pagesia que honrar com es mereix el seu celestial Patró en el dia de la seva festa, dedicant-li la celebració d'un ofici que fou cantat amb acompanyament d'orquestra i amb una processó acompanyant la imatge de Sant Isidre els nombrosos assistents, i portant la seva bandera la Germandat Sindical.

LA VIDA EUCARISTICA

La nostra vida cristiana es nodreix, a més a més de la Paraula de Déu, de la celebració del Sacrifici Eucarístic i participant en ell de la Comunió amb el Cos i Sang de Jesucrist.

El dia 2 de Juny, festa de la Pasqua de Pentecostès, 12 nens i 6 nenes feren després d'una llarga preparació la Primera Comunió, acompanyats de llurs pares i de quasi bé tot el poble, poguent afirmar amb raó, que és aquesta Comunió la més concorreguda de l'any.

Els nou combregants foren: Sebastià Uñó Flaqué, Joan Martí Balzach, Vicens Flor, Chiva Francesc Dantí Vilalta, Josep Alerm Baró, Josep Casanovas Vidal, Joaquim Bonet Sala, Joan Bonet Vila, Lluís Ciurans Roura, Josep Uñó Ciurans, Enric Folch Sampera, Ricard Montes Rey, Juanita Martí Riera, Magdalena Tura Pascual, Ester Massagué Nogué, Teresa Puigdomènech Many, Dolors Bassa Roca i Josepa Vázquez Vega.

Deixant la solemnitat del Corpus, que entre nosaltres té dintre la simplicitat en celebrar-la tot el relleu que es mereix i que destaquem amb la molt nodrida assistència de feligresos a la processó eucarística que té lloc a les 8 del vespre, fixem la nostra atenció en la diada eucarística que l'Apostolat de l'Oració, col·laborant-hi la colònia estiuenga, dedica al Sagrat Cor de Jesús el diumenge immediatament precedent a la festa de la Mercè.

Aquest any passat hem fruit la satisfacció que el Sr. Arquebisbe de Barcelona ens honrés amb la seva presència i ens beneís la Capella del Sagrament totalment restaurada, ens consagrés l'altar de marbre donat per la família Tarragona i beneís la imatge del Sagrat Cor de talla, que fa 1'80 m., donada pel poble, i el nou Sagrari i Expositor, dels que en féu donació la família Grases. A tots el Sr. Arquebisbe felicità per haver-li donat per dos anys consecutius ocasions tan joioses d'estada entre nosaltres. L'any 1961 ens beneí les quatre campanes i l'any passat la Capella del Sagrament. Alt exponent de l'esforç piadós que un poble i una colònia estiuenga, petits i ben units, han realitzat, invertint i cobrint amb escreix el presupost de 350.000 pessetes.

A les 7'30 del matí es celebrà la Sta. Missa amb Comunió General. Hi hagué molta assistència i participació en la Comunió.

Al vespre, després del comiat del Sr. Arquebisbe, sortí la solemne Processó Eucarística, que recorregué el trajecte acostumat, aturant-se en els altars artísticament instal·lats pels veïns en els llocs establerts.

Foren portants de la bandera de l'Apostolat el Sr. Carles Grases pels Srs, estiuengants, el Sr. Josep Margenat pels Srs. propietaris, i el jove Jaume Barbany per l'Associació de l'Apostolat.

Contenint l'afany d'allargar-nos en donar major riquesa de detalls dels actes exposats, que per a nosaltres, encara que coneguts i viscuts, sempre ens són agradables de recordar, posem punt final a l'exposició del que considerem de més relleu en la vida de pietat del nostre poble, que manifesta abastament, i deixant molts altres actes i festes, les arrels fondament cristianes que el sosté i el distingeix.

F. M. M.

Juan Rosás Solé

Servicio diario de viajeros de
Santa Eulalia a Granollers y viceversa

Servicio de taxis

Servicios especiales la víspera y días de Fiesta Mayor

Excursiones colectivas económicas

Teléfono 9

SANTA EULALIA DE RONSANA

Avicultor!

- { si aún no tiene ponedoras, piense en Ghostley
 si tiene que reponer su gallinero, piense en GHOSTLEY

Ghostley, la Super ponedora

GHOSTLEY, vencedora del III Concurso Avícola de Puesta al Azar de Tarragona, 1961 - 62.

Productores - distribuidores de PONEDORAS GHOSTLEY para Barcelona y GERONA:

Granja Marielca, Estañol (Gerona)

Panaderia

«SAN ANTONIO»

de Jaime Peig

El Rieral

Santa Eulalia de Ronsana

Lorenzo Molins

Construcción y legalización de pozos

Rebajes de terrenos y urbanizaciones

Casa Alsina

SANTA EULALIA DE RONSANA

Ayuntamiento

El día 25 de julio de 1962, la Corporación Municipal estaba integrada por los siguientes señores:

Alcalde-Presidente: *D. Jaime Maspons Barbany*, quien tomó posesión de su cargo el día 12 de abril de 1956.

Concejales:

D. Manuel Cabot Dalgé
D. Domingo Maspons Barbany
D. Andrés Torner Rof

Estos señores tomaron posesión de su cargo el 2 de febrero de 1958.

D. Enrique Durán Barbany
D. Francisco Franch Dalmau
D. Juan Prim Puigdoménech

Estos señores tomaron posesión de su cargo el 5 de febrero de 1960.

Secretario: *D. Juan Guitart Armengou*, propietario del Ayuntamiento de Bigas y Riells, a quien le fue acumulado el cargo cuando se declaró la vacante por fallecimiento de *D. Basilio Escobairó Ferrer*, que desempeñó en propiedad la Secretaría de este Ayuntamiento por espacio de doce años.

Al cerrar este anuario, el 25 de julio de 1963, el Ayuntamiento sigue con la misma composición exceptuando el Secretario, ya que el primero de febrero tomó posesión del cargo, en propiedad, *D. Mario Rodríguez de Lizana Pujol*.

Los cargos de Teniente de Alcalde y Depositario de Fondos están desempeñados, respectivamente, por los concejales Sres. *Durán* y *Torner*.

* * *

Para explicar lo que ha sido la actividad municipal desde 25 de julio de 1962 a la misma fecha de 1963, se necesitaría mucho más espacio del que se puede disponer y por tal razón sólo vamos a dar un breve resumen de lo más notable correspondiente a dicho período:

QUINTAS

En el alistamiento correspondiente al reemplazo de 1962 se incluyeron los siguientes mozos:

José Barbany Dalmau, de la casa “*Hostal de la Serra*”.
Juan Requena Poma, de la casa “*El Parque*”
José Valls Bassa, de la casa “*Elías*”.

Total: 3 mozos, dos útiles para todo servicio y uno útil para servicios auxiliares.

En el alistamiento del reemplazo de 1963 se incluyeron los siguientes:

Jaime Barbany Baró, de la casa “*Farre*”
Jaime Barnils Corcera, de la casa “*Jaume Trias*”
Andrés Bonet Viaplana, de la casa “*Carlos*”

Pedro Durán Gual, de la casa "Durán de la Sarra".
 Miguel Girbau Vergés, de la casa "Benet"
 Domingo Martí Balsach, de la casa "Fluvia"
 Jaime Maspons Ciurans, de la casa "Nova Maspons".
 Juan Molins Pou, de la casa "Noguera"
 Juan-Manuel Montes Cano, de la casa "Pascol"
 Jaime Moré Barbany, de la casa "Tudó Nou"
 Juan Puig Riu, de la casa "Pilé"
 Pedro Solé Juval (ausente).
 Jaime Torrellas Girbau, de la casa "Rof"
 Jaime Uñó Flaqué, de la casa "Galdrich"

Total: 14 mozos útiles para todo servicio.

POBLACION

La última rectificación del Padrón de Habitantes, referida al 31 de diciembre de 1962, dio los siguientes resultados:

Varones	632
Mujeres	576
Total de habitantes														1.208

OBRAS MUNICIPALES

Se hallan en construcción, al cerrar este anuario, el edificio destinado a escuelas del barrio de "El Rieral", cuyo terreno fue cedido gratuitamente al Municipio por D. Francisco Margenat Piella, recientemente fallecido (q. e. p. d.). En el mismo terreno se levantarán más tarde las viviendas para los señores maestros.

También están en curso las obras de construcción, en el lugar denominado "era de can Bassa", de la plaza que se llamará de "Juan Maragall" en virtud de acuerdo reciente del Ayuntamiento. Estas obras tienen por objeto evitar en lo sucesivo las inundaciones provocadas por temporales como el del mes de septiembre último y solucionar al mismo tiempo el problema del aparcamiento de vehículos, sobre todo en fiestas notables.

Terminadas las obras de dicha plaza, seguirán de modo inmediato, de acuerdo con el plan trazado por la Corporación Municipal, las de urbanización de las plazas del Ayuntamiento y de la Iglesia, reparación y reforma de la Casa Consistorial y construcción de un nuevo puente sobre la riera de Tenes en el lugar denominado "can Lluch". A plazo más largo, o sea, para el año 1964, se piensa en obras de ampliación del cementerio municipal, mejora del alumbrado público y obras de urbanización no concretadas todavía.

Actualmente una comisión de concejales tiene en estudio una propuesta de denominaciones para todas las calles del término municipal, comprendidas las que están en curso de ejecución y las que simplemente se hallan en proyecto.

M. R. L. P.

Juzgado de paz

En la actualidad los cargos del Juzgado de Paz están desempeñados por los siguientes señores:

Juez de Paz: *D. Enrique Torras Gubern*

Fiscal de Paz: *D. José Margenat Sampera*

Juez de Paz sustituto: *D. Manuel Turell Romagosa*

Fiscal de Paz sustituto: *D. Antonio Viñeta Bonet.*

Secretario: *D. Mario Rodríguez de Lizana Pujol*

Agente judicial: *D. José Casanova Barbany*

Los cuatro primeros tomaron posesión de sus cargos en el mes de junio del año mil novecientos sesenta, el Sr. Secretario en el mes de febrero de este año y el Sr. Agente judicial en el mes de octubre de mil novecientos cincuenta y tres.

* * *

La actividad del Juzgado durante el período comprendido entre el 25 de julio de 1962 y la misma fecha de este año no ha sido muy intensa, debiendo destacar que ha sido especialmente escasa en los siete meses de 1963, pues solamente se ha celebrado un juicio de faltas por infracción de la Ley de Caza. En cambio, en los cinco meses del año 1962 se celebraron cinco actos de conciliación y dos juicios de faltas por infracciones del Código Penal, habiendo tenido que intervenir el Sr. Juez de Paz, en forma un tanto amistosa y de acuerdo con la misión que le asigna el cargo, en bastantes asuntos litigiosos a los cuales no se les dio estado oficial por haberse conseguido un arreglo entre las partes.

Es digna de mencionar la carencia de accidentes de circulación en este término municipal en todo el período mencionado, a pesar de la gran longitud de vías públicas existente en el término. Afortunadamente, esta característica no es propia del período de tiempo citado, pues el último accidente de circulación registrado en esta población tuvo lugar hace seis años.

Tampoco accidentes de otras clases ocurrieron en este término, incluso durante las inundaciones del mes de septiembre de 1962, ya que los efectos de las mismas, afortunadamente, se vieron limitados a daños materiales, que fueron importantes pero no estuvieron agravados, como en otras poblaciones próximas, por la pérdida irreparable de vidas humanas.

En resumen, el año ha sido bueno en nuestra población en el aspecto judicial, pues las actividades delictivas han sido prácticamente nulas y el capítulo de desgracias personales ha resultado también negativo.

M. R. L. P.

Escuela Nacional de Niños

EL ALMA DE LA ESCUELA

La Escuela ha de tener un alma, quiero decir simplemente una unidad de vida moral. La Escuela que no la tiene vale poco. En escuelas bien instaladas, con mobiliario y material excelentes, y con maestros instruidos que enseñan según métodos modernos se puede salir de ellas descontento y triste. ¿Por qué? ¡Cómo explicarlo! Porque todo está bien, pero frío. La enseñanza se da perfectamente pero de un modo mecánico. Falta el entusiasmo, la emoción, la fuerza interior, la idealidad, es decir, el alma de la escuela.

¿Qué queréis vosotros para vuestros hijos? ¿Queréis que aprendan muchas cosas? Está bien, pero no es bastante. ¿Queréis que sepan ganarse la vida? Está bien, pero tampoco es bastante. ¿Queréis que vuestros hijos lleguen a ser hombres honrados, leales, enérgicos, to-

lerantes, laboriosos, abnegados, llenos de bondad? Pues eso si que es bastante. A eso va el alma de la escuela.

Imaginad que un día se descubriera la manera de dar a los niños los conocimientos en forma de píldoras. El padre tendría en su mano izquierda la cajita recién comprada, y con la mano derecha iría sacando las píldoras pedagógicas. El hijo se las tragaría dócilmente con la boca abierta. Píldora de lectura, píldora de escritura, píldora de problemas, etc. En cinco minutos el niño quedaría convertido en sabio. Pero ¿sería eso una educación? No. El niño sabría mil cosas, pero no se habrían formado ni su razón ni su carácter. No sería la educación de un ser humano. La verdadera educación la proporciona el alma de la Escuela y el heroísmo del Maestro.

ESCOLARES

En el curso 1962-63, que ahora ha terminado, han obtenido el Certificado de Estudios Primarios los alumnos siguientes:

José Sampera Arimón,	de 11 años
Juan Capa Padrós	" 13 "
Pedro Durán Riera	" 12 "
José Monrás Royo	" 12 "
Rafael Gallego Figuerola	" 14 "
Pedro Ribera Molins	" 12 "

Y en cursos anteriores lo han obtenido, entre otros, los siguientes:

1. — Jaime Dantí Bassa
2. — Vicente Barnils Girbau
3. — Juan Barnils Girbau
4. — José Dantí Bassa
5. — Jaime Valls Bassa
6. — Luis Gili Corominas
7. — Esteban Carrera Agut
8. — Jaime Martí Belzach
9. — Luis Arimón Roca

10. — Jaime Estrany Deo
11. — Bartolomé Bassa Gubern
12. — Tomás Espel Grau
13. — Jaime Úñó Flaqué
14. — Pedro Durán Gual
15. — José Barbany Dalmau
16. — Jaime Moré Barbany
17. — Jaime Bassa Padrós
18. — Juan Puig Riu
19. — Jaime Vila Barbany
20. — Enrique Valldeoriola Ciurans
21. — Jaime Iglesias Molins
22. — José Casals Dalmau
23. — Jaime Barbany Baró
24. — Ramón Bau Tarradellas
25. — Juan Bassa Roca
26. — Francisco Barnils Corcera
27. — Juan Martí Bassa
28. — Antonio Vizcaino López
29. — Saturnino Rosás Gudiol
30. — Luis Gol Fornies
31. — José Gubern Sala

32. — José Bau Tarradellas
 33. — José Molins Pou
 36. — Pedro Codina Viaplana
 37. — Pedro Ramonet Uñó
 38. — José Maspons Ciurans
 39. — Víctor Sala Vergoñós
 40. — Luis Durán Gual
 41. — Juan Casals Dalmau
 42. — Miguel Bassa Pedrós
 43. — José Bassa Maspons
 44. — Jaime Casanovas Puigdoménech
 45. — Pedro Espel Grau
 46. — Luis Barnils Corcera
 47. — Isidro Dantí Bassa
 48. — Salvador Girbau Vergés
 49. — Luis Moré Barbany
 50. — José Deupí Iglesias
 51. — Luis Molins Pou
 52. — José Torrellas Girbau
 53. — Miguel Codina Viaplana
 54. — Miguel Montes Muñoz

55. — Jaime Ribera Molins
 56. — Francisco Llovera Durán

Los alumnos matriculados en la Escuela durante el curso de 1962-63, por edades, son los siguientes:

De 4 años	2
De 5 "	8
De 6 "	15
De 7 "	7
De 8 "	16
De 9 "	7
De 10 "	14
De 11 "	9
De 12 "	5
De 13 "	2
De 14 "	2
Total ...					87 niños

J. B. R.

Peluquería para Caballeros

Rafael Salvadó

Alpargatas - Colonias

El Rieral

SANTA EULALIA DE RONSANA

Escuela Nacional de Niñas

En esta Escuela han asistido durante el pasado Curso escolar 60 niñas, aunque no todas con la regularidad y asiduidad que es conveniente para alcanzar el grado cultural que cada día es mas necesario para desarrollar cualquier actividad o trabajo, por mediocre que sea.

Durante el mismo se ha explicado y estudiado el Programa dictado por el Ministerio de Educación Nacional, que la mayor parte han seguido con buena voluntad, procurando sacar el mejor provecho, y al final de curso han verificado las pruebas de Estudios Primarios cuatro de las alumnas que por su edad y capacidad las han superado con éxito, y cuyos nombres, por orden de méritos, son:

M.ª Teresa Barbany Baró
María Carreras Pérez
Angela Bau Terradellas
Dolores Massagué Nogué

En cursos anteriores han obtenido el Certificado de Estudios Primarios, entre otras, las alumnas siguientes:

Encarnación Nieto Comas
Pepita Martí Riera
Teresa Barbany Dalmau

María Turell Durán
Carolina Bonet Ribera
Antonia Bachs Clapés
Nuria Valdeoriola Ciurans
Pepita Dantí Prims
Angela Maspons Desquens
Concepción Flaqué Baró
Montserrat Casanovas Prims
Rosario Martí Belzach
Teresa Casanovas Puigdoménech
Margarita Iglesias Franch
Rosario Vila Vilaret
Margarita Puigdoménech Iglesias

Han demostrado su suficiencia en la Academia Vedruna de Granollers, logrando el título de Comercio Práctico, M.ª Lourdes Gili Martí, y el de Teneduría de Libros, Pepita Martí Riera y Encarnación Nieto Comas.

En el Instituto Verdaguer ha aprobado Ingreso y Primer Curso de Bachillerato, María Asunción Bigordá Torras. Y en el mismo Instituto aprobó Ingreso, Primer y Segundo Curso de Bachillerato, Pilar Tura Franch, alumna ya aprovechada en su edad escolar y que decidida ahora a cursar estudios superiores ha puesto en ello su mayor esfuerzo.

T. B. R.

José Ciurans
Sastre

Artículos de la máxima calidad
Confección esmerada

SANTA EULALIA DE RONSANA

Agencia de Transportes

JOSE BARO

Transportes Generales

Servicio diario entre Santa Eulalia y Barcelona y viceversa

SANTA EULALIA DE RONSANA
Casa Baró - Teléfono 10

BARCELONA
Rech, 21 - Tel. 221 17 27
Ali-Bey, 51 - Tel. 225 69 36

Colmado

Café

Bar

Helados

Gran surtido en toda clase de Comestibles

Servicio esmerado

Vda. de Domingo Maspons

Central Telefónica El Rieral

Santa Eulalia de Ronsana

Cuanto más selecto
sea el ganado,
más necesita...

Piensos Equilibrados **cia**

Porque están preparados de acuerdo con las necesidades de cada animal, según clase y producción, en proteínas, grasas, minerales, vitaminas, antibióticos, etc.

El perfecto equilibrio entre estos elementos hará que su ganado dé el máximo rendimiento, obteniendo una **mayor producción** y una **mejor cotización** en el mercado.

¡Su ganado puede darle más beneficio!
A CIA le interesa que lo consiga.

Con la garantía de **COMPAGNIA DE INDUSTRIAS AGRICOLAS**

Notes Arqueològiques

Fa milers d'anys que les terres del nostre poble són habitades. Homes i dones, joves, noies i infants, avant passats nostres, trepitjaren aquesta mateixa terra on ara, per uns anys només, nosaltres vivim.

I ens han deixat un record, un rastre del seu pas. Aquest estudi que us oferim ens explica tot això.

PERIODE NEOLITIC (és a dir, de 3.700 a 4.300 anys endarrera)

Sembla que el Rieral és allà on es troben més restes d'aquesta època. Pels voltants de la carretera, entre el pont de Can Burguès i el de Can Falgà, és allà on se'n troben més.

Al Forn d'obra de Can Burguès s'hi han trobat: una destral de pedra, mitjana, completament sencera, una altra de grossa, trencada, i 6 o 8 molins neolítics.

Sota la Bastida Vella una altra destral, també mitjana.

Davant el Forn de Baix i en una extensió de 10.000 m.² han sortit 4 o 5 destrals sencers i a trogos, i altres tants molins neolítics.

Sota la Tenda Oliveras s'ha trobat una destral d'aquella època a mig fer.

Sota la carretera, al dret de Can Falgà, aparegué mitja destral grossa i molt ben feta; aquesta no era de sílex com les altres. També hi sortí una pedra treballada que semblava una alabarda.

Aquestes destrals de pedra són les que la gent del camp en diuen "pedres de llamp". Diu que els romans ja les anomenaven així.

PERIODE CELTIC (des de 2.500 a 3.200 anys endarrera)

Coses que sembla que siguin cèltiques se'n han trobat poques.

Al Forn de Can Burguès es varen trobar dues sitges (sitja és un clot rodó, més o menys gran, on guardaven gra (blat, etc.) i menjar; quan estaven tips de fer servir aquests sots o algú els havia descobert els tapaven tirant-hi totes les escombraries que tenien).

A dins d'aquestes dues hi havien ossos de persona, de cavall, de gos, etc., moltes pedres, petxines amb un forat, que farien servir per collaret, i molta terrissa, de construcció molt rudimentària.

A la vora del terme entre Santa Eulàlia, Llissà d'Amunt i Palau d'Àries hi ha un tros on s'hi troben restes que semblen cèltics: ceràmica, un tros de cassola funerària (sembla), molins, etc.

PERIODE IBERIC (de 2.000 a 2.500 anys endarrera)

Petits focus de terrissa se'n troben a molts llocs, però allà on hi havia un poblat important, és al Pla de Masmitjans, vora la Font d'Abril. S'hi veuen algunes parets, s'hi ha trobat alguna moneda ibèrica, pesos de teler, molta ceràmica i ben feta... en poc tros de terreny hi ha molta cosa. Fa poc que uns experts de Barcelona varen venir a excavar-hi. Publicaran, o han publicat, algun escrit sobre aquest lloc, que sembla ser molt interessant.

Al bosc de Can Brustenga s'hi ha trobat un forn ibèric i molta terrissa.

PERIODE ROMA (uns 2.000 anys endarrera)

Restes romans n'hi han molts i per tot el poble.

Davant de Can Just hi havia hagut una casa molt important. Han sortit trossos de paviment de casa, trossos de dòlum (gerra rodona grossa), un d'ells refor-

cat amb tires de plom, cagaferro (que prova que hi fonien ferro), molts trossos de teula (diferent de l'actual, era com una llosa rectangular), trossos d'àmfores, pesos de teler i moltíssims testos de tota mena.

Sobre la capella de Sant Cristòfol s'hi troben trossos de dòlum, àmfores, teules, etc. Una cosa va sortir que no se sap perquè servia: un cub petit de pedra, molt ben fet, d'uns tres o quatre centímetres de costat.

Sobre la font de Sant Isidre hi havia hagut una casa d'aquella època; encara s'hi veu la solera. Aquesta casa, en els censos dels segles XV i XVI encara existia; sembla que se'n deia a Cal Espina.

Al bosc de Can Brustenga hi han molts restes: diversos fornells d'obra romans (cada casa tenia el seu forn d'obra) un d'ells molt característic, rectangular; molta terrissa, algunes parets i solera (allà on, precisament, la gent diu que hi havia hagut l'església vella). Sobre el Camp de Futbol hi havia hagut una casa: hi han molts restes de parets, teules, àmfores, doliums, pesos de teler i molta terrissa.

Sota Can Torras hi ha molta terrissa romana.

També a la Bastida Vella hi ha molta cosa: moltes parets, força terrissa i de tot. Hi ha qui diu que fins el nom ve de llavors: bastida = fortalesa.

Des dels camps de la Bastida fins a la carretera surten trossos de terrissa de tota mena, molt trinxada; això demostra que s'han conreat des de fa molts segles aquests camps. Es troben teules, àmfores, pesos de teler, terrissa fina, doliums, molins romans (amb pedres volcàniques, que les baixaven d'Olot).

A la Casa del Sr. Escarmís s'han trobat diversos restes, entre ells un enterrament de cendres amb teules romanes formant piràmide.

A Can Falgà també hi han restes de tota mena i molt trinxats (senyal igualment de que fa molts anys que es conre a aquella terra).

Sota Can Solà restes de tota mena, un baix d'àmfora senyalat, amb un tros bastant gros de molí volcànic, un enterrament entre lloses vermelles, pedres que havien sigut portades, almenys, de Bigues.

Sobre Can Figueretes diverses sitges amb moltes pedres, força terrissa (alguna de molt fina), un molí amb pedra d'aquí bastant gros i un cargol de mar, molt gros, que feien servir com a corn.

A l'dret de Can Ros, al cantó de Sta. Eulàlia del torrent, en una esllavissada, va sortir una mica un dolium. Al cap de pocs dies, algú, pensant que era "la gerra", va esbotzar-lo completament.

Als voltants de Can Puig està plè de restes, entre ells una sitja monumental, en la qual va trobar-s'hi una pila de trossos de teula, doliums, àmfores, pedres i terrissa de tota mena.

Als voltants de l'Església també s'hi troben diversos restes romans, principalment terrissa.

A Sant Simple, a la vora de la carretera que va de la Sagrera a la Serra, hi havia una casa bastant gran; s'hi han trobat també molts restes i terrissa campaniana.

Finalment, Can Cabot de la Vall sembla que era la casa més important de Santa Eulàlia en temps romà. A les vores de la casa està ple de tota mena de restes. En uns camps, també de Can Cabot, a l'altra banda de la carretera de Caldes, hi ha forces restes i la solera d'una casa (rest força complert).

* * *

Fins aquí, per aquest any, la nostra excursió pel nostre poble, mils d'anys endarrera.

J. D. S.

José Flaqué Comas

Representante de los Piensos

**Nutrotón y
Supletón**

de los Laboratorios IVEN

Fabricados por

INAPESA (TUDELA)

La Sagrera

Santa Eulalia de Ronsana

Café

Bar

Vda. Puigdoménech

Comidas y refrescos
de todas clases

La Sagrera

Santa Eulalia de Ronsana

Herrero de corte

Cerrajero

F. Franch

SANTA EULALIA DE RONSANA

1.º Setmana de la Família

L'esperit emprenedor del Sr. Rector i una colla de veïns interpretant el sentir general del poble, feren arribar a una realitat la celebració d'una Setmana de conferències de persones molt autoritzades, totes elles encaminades al perfeccióament i a la interpretació cristiana de la família.

Tingué lloc la primera setmana de desembre, coincidint l'acabament amb la festa de la Immaculada.

Parlaren en Joan Rossell, definint l'amor conjugal. Els esposos Peras-Romero sobre el millorament continuat. El Dr. Joan Ventosa, Pbre., amb gran eloquència, exposant el difícil tema de la intimitat dintre els esposos. El Dr. Geroni de Moragas sobre l'ensenyament dels fills i del que tenim d'aprendre d'ells. En Esteve Sala, en una sessió interessant de Cine Fòrum. I a més, una reunió a mitja setmana en pla de col·loqui on, dins un ambient molt fratern, cadascú exposava els seus criteris respecte l'educació dels fills, resumida al final amb unes paraules del Sr. Rector.

L'assistència fou extensa. Solament eren admeses persones casades. Algun dia s'arribà a 130 persones i generalment eren un centenar.

Les conferències s'alternaren entre el Casal a la Sagrera, i la Sala del Rieral.

Fou digne de lloança l'esforç posat per molts veïns ajudant a l'organització, ornamentació i tota mena d'activitats a que tals actes obliguen. I sobretot l'offeriment de tots els propietaris de vehicles per anar a cercar els veïns o qui, per l'allunyament de llurs cases, els era gran dificultat assistir-hi.

Una setmana que ha quedat gravada a la nostra història d'aquest passat any.

J. C. B.

Emisora Parroquial

Con motivo de la Santa Misión llevada a cabo en el año 1953 en nuestra localidad, y aprovechando el material, afición y capacidad de José Dantí, para mayor fruto de aquellos días, se puso en funcionamiento una pequeña emisora que se ocupaba de transmitir los actos que se celebraban.

Comprobado que la emisora podía prestar un gran servicio a la Parroquia, se aprobó la idea de que aquella transmitiera programa todos los domingos e incluso los sábados por la noche.

Naturalmente esta emisora siempre ha funcionado gracias a un grupo de aficionados que, sin ser artistas, bienamente se han prestado y que movidos de su buena fe, han comprobado que con buena intención se podía lograr lo que desde un principio se habían propuesto, o sea, informar y distraer unos momentos a sus oyentes.

Sin embargo, debido a que la emisora no poseía un permiso oficial, a mediados del año 1955 se tuvieron que suprimir sus emisiones.

Es a primeros de Marzo de 1959 cuando surge la oportunidad de legalizar la emisora a fin de reanudar sus programas, esta vez como emisora perteneciente a la Cadena de Ondas Populares Españolas (C. O. P. E.).

Desde entonces nuestra emisora ha tenido unos momentos de auge y otros en los que ha pasado momentos difíciles, pero que con la asiduidad de un grupo de aficionados siempre se han superado.

¡Adelante pues! Si seguimos la norma de "resistir es vencer", conseguiremos que la Parroquia pueda seguir disponiendo de este práctico medio de difusión y a la vez nos proporcionaremos nosotros mismos unos momentos de amabilidad e instrucción.

J. V. B.

Servicio Postal

Al intentar hacer una pequeña crónica sobre historia del "correo" en nuestro pueblo y buscar datos referentes al mismo, vamos a retroceder hasta el año 1915. Naturalmente, entonces no tenía la importancia de ahora, como se verá con los datos estadísticos que seguirán a continuación.

En aquellos primeros tiempos de vida postal Sta. Eulalia dependía de la Administración de Correos de Granollers y no había propiamente cartero, la correspondencia la traía un señor de Granollers llamado "Elías", entregando a las casas la que podía repartir de paso y dejando lo restante en el Ayuntamiento para que el alguacil procediera a su reparto. Según datos adquiridos el alguacil era el Sr. Juan Gili, de can Cucut.

Fue entonces cuando el conocido y popular "Joanet" inauguró su servicio diario a Granollers con "tartana". Por razones que se desconocen cesó en su cargo el antes mencionado "Elías" y fue nombrado cartero el Sr. Juan Rosás Durán, padre del "Joanet", el cual traía diariamente la correspondencia desde Granollers, haciendo a la vez el reparto a domicilio.

Pasado algún tiempo y a consecuencia de una huelga de correos cesó el Sr. Juan Rosás Durán y asumió el cargo de cartero interino su hijo Juan Rosás Solé. La plaza fue a concurso y no habiendo salido ningún solicitante al poco tiempo fue nombrado en propiedad, con un sueldo mensual que no llegaba a las 11

ptas. El promedio de cartas diarias de aquellos tiempos era de seis a ocho cartas, tres o cuatro periódicos y como máximo de dos a tres giros postales cada mes y de cantidades muy pequeñas.

Fue por aquel entonces cuando la compañía "Sagalés" empezó a circular por estas carreteras y al poco tiempo dejó de venir la correspondencia por Granollers, porque los coches de la citada compañía la traían desde Paret, teniendo el cartero la obligación de esperar la correspondencia y a la vez entregar la que salía de esta cartería en la parada de la "Sala". A partir de esta innovación, Sta. Eulalia pasó a depender de la Administración de Mollet.

Resultando una obligación de horario que no era compensada con el sueldo que se ganaba, el referido cartero "Joanet" presentó la dimisión y se hizo cargo interinamente el que entonces era alguacil del Ayuntamiento, Sr. Enrique Rodés. Solicitó más adelante la plaza el Sr. José Turell Viaplana, quien desempeñó el cargo de cartero hasta el día 25 de octubre del año 1953, fecha en la que fue sustituido interinamente por el actual cartero Sr. Casanova, el cual fue nombrado en propiedad a mediados del mes de febrero del siguiente año.

Para poder apreciar la gran diferencia de movimiento postal existente entre aquellos años y los de ahora, lean a continuación los datos estadísticos que hacen referencia al período comprendido entre el día 25 de julio del año 1962 y la misma fecha del actual año 1963.

CORRESPONDENCIA CERTIFICADA

Entrada en esta cartería

Giros postales pagados	133	Importe:	84.928'76 ptas.
Cartas e impresos	975		

Salida de esta cartería

Giros postales impuestos	560	Importe:	158.611'91 ptas.
Cartas	215		

CORRESPONDENCIA ORDINARIA

Entrada

Cartas	Periódicos	Impresos	Postales
17.230	4.779	5.875	590

Salida

Cartas	Postales	Impresos
6.260	725	40

Interior población

Cartas	Postales
175	80

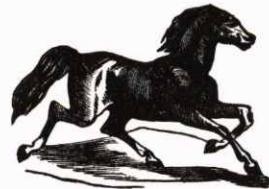
J. C. B.

Taller de Herrería de Miguel Barbany

Reparación de toda clase de herramientas

Especialidad en herrar caballerías

Soldadura eléctrica, autógena, etc.

SANTA EULALIA DE RONSANA

Fiesta M

FIESTAS RELIGIOSAS

VIERNES, DIA 9 DE AGOSTO

Mañana, a las 10

Repique general de campanas.

A las 11'30

SOLEMNE MISA DE REQUIEM
en sufragio de los fieles difuntos de la Parroquia.

SABADO, DIA 10

Mañana, a las 11

O F I C I O S O L E M N E

con acompañamiento de orquesta, al que asistirán las Magnificas Autoridades locales. Terminado el Oficio se celebrará la tradicional Procesión durante la cual se cantarán por todo el pueblo asistente los «Goigs» de Santa Eulalia.

DOMINGO, DIA 11

Mañana, a las 7'30

Celebración de la SANTA MISA, con homilía.

A las 11'30

SOLEMNE MISA
cantada por el Coro Parroquial.

Tarde, a las 8

MISA REZADA

* * *

FIESTAS POPULARES

VIERNES, DIA 9 DE AGOSTO

Tarde, a la 1

Inauguración de la TOMBOLA PARROQUIAL, cuyos beneficios serán destinados a la restauración del templo.

Inauguración de la EXPOSICION FILATELICA Y FOTOGRAFICA.

A las 5

CONCURSO DE TIRO AL PLATO

en el campo de Can Donat, otorgándose valiosos premios a los vencedores.

Noche, a las 10'30

Blas Wilson presenta el gran espectáculo de selectas atracciones

F I E S T A I N T E R N A C I O N A L

con la esperada presentación del ídolo de todos los públicos

PEPE BLANCO

r de 1963

SABADO, DIA 10

Tarde, a la 1

GRAN AUDICION DE SARDANAS

en el entoldado.

A las 4

FESTIVAL INFANTIL en el Campo de Deportes.

Tarde. A las 5'30

Interesante PARTIDO DE FUTBOL correspondiente al torneo cuadrangular

I GRAN TROFEO «PONEDORAS GHOSTLEY»

en el que tomarán parte los equipos:

C. F. Llissá de Munt C. D. Bigas C. D. Sta. Eulalia C.D. Llissá de Vall

C. D. Santa Eulalia C. D. Bigas

(Ver programas especiales)

A las 8

Primera SESION DE BAILE de Fiesta Mayor.

A las 11

CONCIERTO, y seguidamente

GRAN BAILE DE NOCHE

en el que actuarán **Tony Vilaplana y sus Ten Star's.**

Las sardanas y las sesiones de baile de este dia corren a cargo de los trece profesores que componen la gran Orquesta-Cobla

ELS VERDS DE MATARÓ

DOMINGO, DIA 11

Tarda, a la 1

LUCIDA DANZA en el entoldado.

A las 5'30

Extraordinario PARTIDO DE FUTBOL correspondiente al torneo cuadrangular

I GRAN TROFEO «PONEDORAS GHOSTLEY»

C. F. Llissá de Munt C. D. Llissá de Vall

(Ver programas aparte)

A las 8

GRAN BAILE DE TARDE

con la actuación de los ídolos de la juventud **«Duo Juvent's».**

Noche, a las 11

SELECTO CONCIERTO, y seguidamente

GRAN BAILE DE NOCHE y FIN DE FIESTA

Las diferentes sesiones de baile de este dia irán a cargo de la Orquesta-Cobla

FARRES, DE MANRESA

Primer Homenatge a la Vellesa

Sota la direcció del Patronat local i amb la col.laboració de l'Ajuntament i la Caixa de Pensions, el dia 19 de maig proppassat celebràrem per primera vegada al nostre poble la festa d'Homenatge a la Vellesa.

La jornada fou de gran joia. Va ésser admirable l'alegria i l'entusiasme que la festa causà als nostres avis i del que en participà tot el poble. Sempre més recordarem amb il·lusió aquells rostres venerables, en la mirada dels quals hi tornaven a brillar lluïsors de joventut.

Revisat l'empadronament local, es constatà que arribaven a una cinquantena els ancians que passaven de 73 anys, els noms dels quals són els indicats en la pàgina del costat.

De tots ells, solament 13 no pogueren assistir personalment a la festa.

Tots els cotxes particulars del poble van ésser posats, amb molt gust pels seus propietaris, a disposició de la festa, donant-li un relleu brillant i cordial.

A dos quarts d'onze del matí, els cotxes anaren a cada casa a recollir els avis, amb les corresponents fadrines, per portar-los al Casal Parroquial on es reuniren els membres del Patronat, Ajuntament i Comissió organitzadora.

Del Casal, sortí la comitiva presidida per les autoritats i representants de la Caixa de Pensions, dirigint-se a l'Església Parroquial per oir la Santa Missa, amb sermó, i càntics escolllits.

Acabada la Missa, la comitiva es dirigí novament al Casal on tingué lloc l'emocionant Homenatge.

NOMS

ANYS

DOMICILI

Auferil Gubern, Carolina	87	Can Moret
Aymerich Galvany, Rosa	75	La Tenda
Barbany Ciurans, Pere	74	Can Peret Colom
Barbany Gralla, Miquel	74	Can Farré de Dalt
Barbany Gralla, Rosa	73	Can Magret
Barbany Nadal, Francesc	77	Can Tomàs Bassa
Barbany Nadal, Josep	85	L'Hostal
Barnils Barbany, Maria	81	Can Jaume Parellada
Barnils Gili, Pere	81	Can Artiguetes
Bassa Flaqué, Carme	73	Can Farré de Dalt
Bigordà Bello, Florenci	73	Can Federico
Bonet Arimón, Josepa	76	Can Farrerons
Bonet Arimón, Pere	73	Can Lluiset de la Serra
Bonet Canaleta, Maria	74	"Mallorca"
Bonet Serrat, Carme	74	Pis Remei
Canaleta Planas, Carme	94	Can Lluís
Casi Fusto, Francesca	75	Can Artiguetes
Codina Torruella, Pere	75	Can Rocasalbas
Corominas, Coloma	75	Can Magre
Dantí Puigdomènec, Josepa	75	Can Pineda
Dantí Puigdomènec, Sofia	80	La Tenda
Flaqué Moret, Sebastià	83	"Mallorca"
Franch Valls, Fruitós	76	Can Franch
Gili Vila, Josepa	73	Can Plantadeta
Girbau Relats, Bonaventura	75	Can Rof
Gol Cortés, Josep	84	Can Pujala
Grau Ribas, Maria	80	Can Pujala
Graví Valls, Julià	76	Can Xaró
Guardiola García, Caterina	74	Can Vicens Hermano
Julià Sallent, Salvador	76	Can Cladellas
Llussa Suriñach, Cecília	80	Can Rajoler
Moret Barbany, Josep	80	Can Naps
Oliveras Saborit, Jaume	77	La Tenda
Parera Ponsá, Maria	76	Can Joanet
Poma Valls, Josep	75	Can Pineda
Pressagué Pla, Rafela	73	Can Dalmau
Puigdomènec Pala, Mercè	80	Can Burg
Rosàs Lluch, Joan	73	Can Genís
Rosàs Solé, Montserrat	73	Can Sabaté
Sala Ambròs, Maria	82	Can Pou
Sala Gay, Anna	76	Can Bernat
Salvadó Carbonell, Rafel	77	Can Barbé
Sapera Estrany, Maria	76	Can Joan Barnils
Tapias Vidal, Teresa	80	Can Rocasalbas
Tasa Ventura, Angel	73	Can Angel
Uñó Calderó, Teresa	84	Can Donat
Ventura Pratcorona, Asumpció	74	El Pi
Vilardebò Relats, Maria	76	Can Xaró
Vilardebò Viaplana, Joan	73	Can Figueres
Viñeta Poma, Maria	73	Can Bassa

El Sr. Marcel Galobart va iniciar l'acte amb l'oferiment de l'Homenatge.

Seguidament el Sr. Josep Claret llegí la Proclamació de la Vellesa i després el Sr. Joan Balagué, com a delegat de la Caixa de Pensions parlà en termes molt commovedors.

Finalitzats els parlaments, el nostre "Esbart Dansaire" ens delectà amb les seves divertides actuacions, que foren alternades amb un recital de poesies, adients a l'acte, a càrrec dels nostres rapsodes Josep Gol, Jaume Flaqué, Pilar Tura i les nenes Juanita Martí i M.ª Assumpta Margenat, posant tant de sentiment en els versos que els ulls de tots els assistents guspirejaven d'emoció.

A continuació els homenatjats reberen, com a record de la Festa, un medalló amb la data gravada i una capsa de bombons. Els obsequis foren entregats a les fadrines a dalt l'escenari enmig de l'entusiasme de tots.

El nostre Sr. Rector clogué l'acte, felicitant als homenatjats i glossant meravellosament la festa celebrada.

Seguidament, igual com en començar, els nostres vells foren accompanyats en cotxe als seus respectius domicilis.

A la tarda, els membres de la Comissió organitzadora, visitaren a tots aquells avis i àvies que per motius de salut no pogueren estar presents a l'Homenatge, rebent així també la felicitació de tot el poble i l'obsequi corresponent.

Veient tots l'èxit aconseguit en aquest I Homenatge, en el que tot el poble hi ha col·laborat d'una manera tan simpàtica i entusiasta, i remarcant l'abnegat esforç que la Comissió organitzadora posà en la preparació de la festa, és d'esperar que aquest I Homenatge a la Vellesa, serà la primera anella d'una cadena que ja no ha de trencar-se en els anys a venir i que vindrà a enriquir les belles tradicions del nostre poble.

S. B. P.

Taller Electromecánico

Bobinaje de motores

Cargas de Batería

Instalación Eléctrica del
Automóvil

Reparación de
motos y
bicicletas

JUAN VILARO

Santa Eulalia de Ronsana

Frente a La Sala del Rieral

Tienda de Comestibles de

Pedro Roura Barbany

Frutas y verduras - Pollería

Vinos y Licores - Bebidas frescas

La Sagrera

Santa Eulalia de Ronsana

Peluquería para Señoras

de

Maria Bassa

Casa Corder

SANTA EULALIA DE RONSANA

El Rieral

Servicio Meteorológico : Pluviosidad

La precipitación acuosa observada en nuestra localidad, desde Junio de 1962 hasta Junio de 1963, es la siguiente:

1962

Junio	13'1	mm.
Julio	11'5	"
Agosto	18	"
Septiembre	267	"
Octubre	83'2	"
Noviembre	163'9	"
Diciembre	36'3	"
Total	593'0	mm.

1963

Enero	70'7	mm.
Febrero	39'1	"
Marzo	76	"
Abril	52'2	"
Mayo	42'5	"
Junio	93'1	"
Total	305'2	mm.

J. B. R.

ESPORTS

En el nostre poble s'ha practicat i es practica solament el futbol. La iniciació de la pràctica del futbol es pot dir que va començar seriosament l'any 1949 (abans i molt abans ja s'hi jugava). Dic seriosament perquè aquest any es va celebrar un Campionat Comarcal, el resultat del qual no va ésser molt satisfactori per els nostres colors, doncs mancaren molts factors: experiència, jugadors, camp de joc amb condicions (qui no recorda l'historic camp de Can Donat?). En els anys successius es van anar celebrant campionats i cada vegada l'esforç de jugadors i directius va ésser més palpable. Recordeu, sinó, l'any 1952, en que el nostre equip va quedar sub-camíó de tota la Comarca del Vallès. Després, en els successius campionats, ja com a Club federat, hi ha hagut de tot, bones clasificacions, no tan bones i dolentes, però com que l'espai de que disposem no és molt extens, només ens limitarem a ressenyar l'actuació de l'equip durant aquest any propassat. Organitzat un Campionat Comarcal en que el nostre Club hi va prendre part, va anar tot vent en popa, guanyant a tots els equips que s'oposaven al nostre, inclús hi va

haver golejades per a tots els gustos (ara recordo el 14 a 1 que va encaixar la Penya Sivori de Canovelles. Però hi havia un altre equip, el C. D. Llissà de Vall, que era protagonista de les mateixes gestes que el nostre Club, per tant hi va haver un "sprint" final molt emocionant que va ésser favorable als nostres colors, i ja tenui al C. D. Sta. Eulàlia, guanyador altra vegada, del Campionat Comarcal.

Hem parlat del camp Vell (Can Donat). Ara parlarem del Nou. El qui vegi el camp acabat completament i no sapiga la seva història, dirà solament que és un camp magnífic, però els que coneixem dita història i hi hem posat el nostre esforç, diem: "Qui ho ha vist i qui ho veu!".

En primer lloc direm que està situat dintre d'un bosc, voltat de pins i alzines. La decoració, per tant, és natural. A més a més, s'ha voltat de cuprés i s'hi han plantat uns arbres perquè els aficionats puguin estar a l'ombra. A la part que podríem dir del gol nord, hi ha construïdes unes grades des d'on es pot dominar tota mena d'espectacles que es facin.

La història de la construcció de dit camp d'esports, encara que breu en l'explicació, no deixa d'ésser curiosa. Recordo que un dia de maig, després d'un matí de pluja, un grupat d'aficionats es varen engrescar en aplanar un tros de bosc que estava ple de xaragalls i muntanyetes. Després d'aquesta primera tarda, de treballar incansablement, arrencant pins i alzines, intentant, en va, omplir dits xaragalls, es va veure que l'empresa era més que irrealsitzable i que no s'acabaria mai, i aleshores es va pensar amb la maquinària. Estudiats els pros i els contres, es va decidir fer-ho per aquest mitjà.

Quan el pressupost es va acabar (que sempre queden curts en aquests casos), el camp no era pla, però ja reunia millors condicions que el camp Vell per a poder-hi jugar. Jo no recordo el temps que va romandre en aquestes condicions, fins que un aficionat que tots sabeu qui és (i si no fos que aquestes notes han de passar a la història del nostre poble, no caldria anomenar-lo), en Jaume Maspens i Barbany (veritat que ja ho havieu

pensat?), acollint-se a ajudes econòmiques d'estaments oficials (Diputació, Ajuntament, etc., etc.) i a alguna que altra aportació dels aficionats, feu que amb dues envergadures més quedés el camp d'esports tal com ara es pot admirar (més d'una vegada he sentit dir als equips que ens han visitat: "si nosaltres poguéssim tenir un camp així!"). Per els que ja ho sabieu, no us he dit res de nou, però per els que no ho sabien, quan visitin el camp d'esports sapiguene que la realització d'aquest bell paratge és fruit de l'esforç d'un grupat d'aficionats i de tot un poble.

No seria just si no ressenyés en aquestes línies l'actuació de la Selecció Blanca, equip format per els estiuants i altres jugadors de Barcelona, alguns dels quals han jugat o juguen actualment en equips de Primera Divisió. Agraïm sincerament als jugadors i als promotores de dita Selecció Blanca, les bones tardes de futbol que ens han fet viure.

Ara només ens cal lamentar que al nostre poble no hi hagin altres esports que el futbol. De qui serà culpa?

J. M. S.

Carnicería

Tienda de Comestibles

Toda clase de Bebidas y Licores

José Bassa Viñeta

Peluquería de Caballeros

Plaza Juan Maragall

SANTA EULALIA DE RONSANA

Tocinería

Carnicería

Comestibles

Jaime Oliveras

Coloniales

Insecticidas

Vinos

El Rieral

SANTA EULALIA DE RONSANA

Tienda Nueva de PEDRO TURA

COMESTIBLES Y CARNES

COMERCIO EN PATATAS

Carretera de San Feliu de Codinas

Santa Eulalia de Ronsana

Peluquería

Señoras y Caballeros

Corte de cabello esculpido a navaja

Alpargatería

Casa Vila

LOCUTORIO PÚBLICO Barrio Sagrera

Santa Eulalia de Ronsana

Hojalatería de J. CARRERA

Instalación de agua
y electricidad

Construcción y reparación
de Aparatos de Laboratorio,
Clínicas y Hospitales

La Sagrera

SANTA EULALIA DE RONSANA

Taller de Lampistería

Isidro Casals

Batería de cocina

Venta de Máquinas de lavar

Cocinas a gas butano y

Depósito de botellas pequeñas

Camping-gas

El Rieral

Santa Eulalia de Ronsana

Compañía de Seguros

Barcelona Aseguradora, S. A.

Seguros en general

Enfermedad - Invalidez - Defunción

Enterramiento - Clínica y especialidades

Avda. José Antonio, 618, 2.º 1.º

BARCELONA

Agencia en Granollers

Representante en SANTA EULALIA DE RONSANA

ANECDOTARIO

Un personaje pintoresco: El Rasputín catalán

Muchas personas mayores de nuestra población se acuerdan seguramente de Pablo Ginestá, a quien se conocía por toda la comarca con el nombre de "El Rasputín catalán". Sobre él, hemos encontrado en un ejemplar de la revista "El Mundo Gráfico", correspondiente al año 1932, un artículo del periodista J. Aymami-Serra, que nos complacemos en transcribir parcialmente para curiosidad de quienes le conocieron:

* * *

"En Granollers, población distante una hora de tren desde Barcelona, todos los jueves se celebra, por la mañana, un mercado que es ya tradicional.

—¿Hace propaganda evangélica? —, preguntamos nosotros con asombro, al ver de cerca al individuo que nos habían mostrado. La verdad es que hicimos la pregunta en chunga. El tipo era raro por demás. Un payés con blusa negra, gorra y alpargatas (con otras debajo del brazo), y que andaba apoyándose en una gayata. El hombre ostentaba unas frondosas barbas rubias.

Este individuo —nos explicó nuestro comunicante—, se ha propuesto regenerar el mundo. Dice que tiene la fórmula para salvar a los pobres, a los ricos, a los niños y a los mayores.

Le observamos un buen rato. No para un momento quieto. Va y viene de una parte a otra.

—Soy Pablo Ginestá Rovira. Tengo cincuenta años, soy natural de Moyá, y vivo generalmente en Santa Eulalia de Ronsana.

Todo esto nos lo dijo deprisa y atropelladamente cuando nos dimos a conocer como enviados de "Mundo Gráfico".

—Nos han dicho que usted era un nuevo Rasputín.

—Y no les han engañado —contestó. Hace más de quinientos años que el profeta San Vicente Ferrer me anunció.

—¿Qué se propone usted hacer?

—Desde 1914 que lUCHO, y el pueblo me teme ya. LUCHO para los sabios y para los hombres honrados. Me propongo regenerar con mis doctrinas la vida social de España.

—¿Sóis republicano?

—De ninguna manera. Soy el hombre destinado a barrer la República. Con mi partido Realista volveré la Monarquía a España. Gobernaré yo solo. Sin ministros y sin nadie. Todo irá como una seda.

Pablo Ginestá tiene la bandera para su partido. Es blanca y roja, con un Cristo de metal, una Virgen del Rosario y un nido de abejas dibujado.

—El año 1915 me la quitaron en Tarrasa los guardias y se la llevaron al Ayuntamiento. Si van por allí, dijó, véanla; es muy bonita. Además, prosiguió, todos los ciudadanos llevarán un carnet o cédula, que les acreditará de "buenos".

Pablo Ginestá insistió en explicar las bondades de su partido:

—El que me sigue queda redimido, y es como si alcanzara la barca de salvación. Ahora estaré trabajando en el campo un par de semanas seguidas; des-

pués, vuelvan cualquier jueves por aquí y tráiganme dos o trescientos duros para comenzar. Necesito vestirme, tengo que escribir mucho, preparar muchas cosas, para que nada falle...

Menuda "barca de la salvación"!

* * *

¿Le recuerdan ustedes? Esperamos que este artículo tenga la virtud de provocar un piadoso recuerdo para este pobre desgraciado que tan conocido fue en toda la comarca del Vallés.

CADA ANY UN PERSONATGE

En Joanet de l'auto

Aprofitant l'avinentesa que ens brinda Ajuntament, hem cregut interessant incluir-hi una secció en la qual cada any pogués glosar-se, a fi que quedi constància d'ella, una figura del poble que destaquí en algun aspecte o que hagi influenciat positivament a l'evolució i progrés local.

I per ocupar aquesta secció, creiem —i estem segurs que ningú ens ho discutirà— que el primer lloc pertoca per dret propi al senyor Joan Rosás Sole ("En Joanet de l'auto"), doncs difícilment trobaríem, no solament al poble sinó inclús a la comarca, una persona tan popular i que reunís amb tanta profusió les condicions indicades, a més d'una bondat i un esperit de servei tan pronunciats que, qui més qui menys, tot hom ha tingut ocasió de comprovar i de beneficiar-se'n.

Com que creiem que el "Joanet" ha de tenir moltes i interessants coses per contar degut a la seva llarga etapa de prestar servei fixe d'autoòmnibus amb Granollers i de taxi, cosa que li ha proporcionat el tenir ocasió de contacte amb infinitat de gent de les més diferents

condicions, és pel que hem cregut convenient fer-li una "interviu" on ell mateix pogues contar-nos algunes de les coses d'interès més general.

Més fàcil del que suposàvem ha resultat el nostre intent, ja que amb la seva amabilitat característica s'ha brindat per tot el que pogués servir-nos, considerant-ho un servei més a la població, tal com nosaltres li hem demanat.

Després d'aquesta breu però necessària introducció, comencem per preguntar-li:

—*Data en què va començar la que avui és "Línia d'autoòmnibus de Santa Eulàlia a Granollers i viceversa"?*

—Primerament tinc d'aclarar que no vaig ser jo el d'implantar el servei, ja que l'iniciador va ser el "Ton Sec". Ell va començar l'any 1910 o 1911, però no li deuria anar gaire bé el negoci quan al cap de tres anys se'n va desprender, data en que jo el vaig continuar.

—*De quina manera es feia el servei?*

—Com molts del poble encara recordaran, es feia amb una tartana i només un viatge al matí (anar i tornar). A la

tarda feia algun viatge extraordinari, si algú la llogava, per anar a l'estació del tren o a on convinguéss.

—El negoci era rentable?

—Pots imaginar-te el que podia ser-ho cobrant el bitllet —és un dir— a 3 rals, i el normal era transportar dues o tres personnes. El dijous era l'únic dia que feia “completo” i em treia unes 12 a 15 pessetes. Els serveis de “taxi” —amb tartana— a Granollers els cobrava a 10 rals, i el dia que vaig decidir posar-los a 3 ptes. els clients ho varen trobar massa car i vaig perdre molta feina. També feia el servei de “correus”, el qual augmentava una mica el guany, però m'oblignava a anar-hi a peu el dia que estava nevat o feia mal temps i, si la riera baixava grossa tenia de voltar pel pont del tren de Les Franqueses o pel de Can Umbert ja que no s'havia construit encara el de la carretera de Caldes.

En resum, en feia per anar vivint gràcies a que la meva esposa treballava molt.

—Sempre amb la mateixa tartana?

—No. L'any 16 en vaig estrenar una de 8 places que em va construir l'Aussió

de La Garriga, que era el carreter de més fama de la comarca. Va costar-me mil pessetes.

—I els cavalls com li anaven?

—No gaire bé; hi vaig estar molt de desgràcia. Amb els pocs anys de tenir-ne vaig haver de canviar-lo tres vegades. Sort tenia dels veïns, sobretot de Can Sebastià, Can Cases i Can Genís, que quan no podia servir-me del meu, me'l deixaven.

—Diu pocs anys? Fins quan va durar, doncs, la tartana?

—Fins l'any 24, en que vaig estrenar un “Ford” de 12 places que em va costar unes cinc mil pessetes.

—Les carreteres permetien passar-hi aquests autos que llavors devien semblar una cosa extraordinaria?

—De Can Barbany fins a Granollers eren si fa o no fa com ara, però fins a la Sagrera es passava per un camí que no em permetia pujar més amunt de Can Serra; per això tenia de deixar-lo allà.

—A partir de llavors, quants autos ha tingut?

—De taxis quatre amb els actuals, i d'òmnibus nou o deu, no recordo exactament.

—De quin pot dir que ha fet millor campanya?

—Normalment sempre s'ha anat millorant l'anterior, però potser el “Blitz” és el que sempre havia anat millor.

—Durant la guerra devia passar moltes peripècies amb els autos?

—Sí, bastantes. El “Blitz” ja me'l varen requisar el primer mes. El “Chevrolet” també se'l varen emportar, junt amb el Pere, i l'altre, que la gent el coneixia per “l'Avió”, me'l varen prendre a la retirada, la vigília de l’“Alliberació”.

—*Però els va recuperar?*

—Després de moltes indagacions vaig trobar-los tots tres: un a Fuenterrabía (Guipúzcoa), l'altre a València i el tercer a Barcelona, però amb molts desperfectes i faltant-els-hi peces primordials, pel que varen precisar d'una reparació a fons.

—*I del temps del “gasògeno”, quin record en guarda?*

—No gaire bo, doncs per portar auto, a més de xofer s'havia de ser fogonaire i resultava una feina molt pesada, a més de que els viatgers eren mal servits pels molts inconvenients que originava.

—*Durant tants anys, hi ha hagut alguna interrupció del servei?*

—A part que durant la guerra el servei era molt irregular degut a l'escassetat de gasolina, només recordo d'alguna nevada que l'hagi paralitzat, com per exemple la del passat Nadal

—*Algun accident que hagi tingut, durant aquests anys?*

—L'únic que es pot considerar greu va ser el que va sofrir un dels autos, que anava desocupat i conduït pel Sr. Feliu Roura (e. p. d.), a les immediacions de Can Uñó, al tirar-se-li a sobre un ciclista per causes que no es varen poguer comprovar, doncs va morir als pocs moments. El disgust i desesperació d'en Feliu va ser enorme, però, naturalment, cap mena de responsabilitat va recaure sobre d'ell, doncs no tenia ni mica de culpa.

Amb la tartana n'havia tingut un de bastant espectacular, encara que, gràcies a Déu, no va ésser greu. Es va espantar el cavall a l'arribar al crus de Llissà i va volcar daltabaix del marge que hi ha l'esquerra, però tothom es va poguer aixecar pel seu propi esforç.

Apart dels indicats i d'algún “susto” o xafada de dits a les portes, puc dir que no n'he sofert cap més.

—*Recorda quins eren els passatgers?*

—Algún sí: la Sra. Marieta, la “Maca”, la “Ribaforta”..., que eren de les més asidues clients, i algun altre que no recordo.

—*Algún cas de catàstrofe en què s'ha gi precisat dels seus autos?*

—Potser aquí podríem dir que, quan l'incendi del bosc de Rosàs —el dia de St. Jaume de 1934— varen servir per portar gent a apagar foc, doncs era molta la quantitat de voluntaris i convenia anar-hi de pressa.

—*Actualitzant una mica la cosa, no creu que els horaris tindrien d'amotllar-se una mica més a les circumstàncies del temps present?*

—No dubto que uns altres horaris beneficiarien a més gent, sobretot als que van de compres o a col·legi, però també hi ha alguns treballadors que els hi van bé els actuals i, per ara, no m'atreveixo a modificar-los.

—*Tot i considerant les seves raons, crec que això mereix un estudi a fons.*

—*Per acabar, doncs no disposem de més espai, recorda alguna anècdota o cas curiosos que li hagi ocorregut?*

—N'hi haurien una infinitat per contar, però ara no em vénen a la memòria.

Potser farà gràcia saber que, al principi i ja que —com he dit abans— no hi havia pont a l'entrada de Granollers, alguna vegada em vaig trobar que ni el cavall ni els passatgers s'atrevien a passar la riera, i els vaig passar a coll... el cavall no, eh!

—*Aquesta sí que és bona. Ja seria el “colmo”.*

Alguna cosa més, que tingui interès en exposar?

—Ja que l'ocasió és avinent deixa'm manifestar públicament el meu agraïment a tots els que han fet possible que l'empresa prosperés, als que sempre he procurat correspondre amb la millor voluntat: a en Pere Roura, que es pot dir que tota la seva vida l'ha dedicada a aquesta missió; a en "Pere Petit" —que de petit ja ben poc li queda—; a tots els xofers als que en alguna ocasió he tingut de recórrer per sortir del pas, i

a tota la clientela en general, a tots, re-peteixo, moltes gràcies.

I amb aquestes paraules donem per acabada la entreviu —malgrat estar segurs que el "Joanet" tindria moltes més coses interessants per contar— agraïnt-li la seva amabilitat i desitjant-li molts anys de vida junt a la seva esposa, la qual també ha col.laborat en el diàleg fent-li memòria de coses que ell ja no recordava.

J. C. P.

Teatro

Nuestro pueblo tiene tradición teatral. Esta afición inicióse en el año 1933, cuando nuestro recordado Mosén Manuel, fundó el "Casal Parroquial" y con él la sección de teatro. De momento, un reducido número de jóvenes de ambos sexos, actuó en modestas representaciones, pero su éxito fue tal, que enseguida el número de actuantes aumentó, al mismo tiempo que la calidad de las obras puestas en escena. El Casal resultó pequeño y tuvo efecto una ampliación del local a primeros del año 1936. Los nombres de los Valls, Durán, Viñeta, Vallcorba, Barbany, Turell, Graví y otros entre los jóvenes, y las Viñeta, Cabot, Barbany, Durán, Vilardebó, entre las muchachas, van ligados estrechamente con los inicios y subsiguientes éxitos de esta primera etapa teatral del Casal. Después, la guerra. Paréntesis obligado. Y nuevamente adelante en 1939. Nuevos jóvenes se enrolaron y quizás llegamos, de 1940 a 1943, a la época de más calidad teatral. ¿Quién no recuerda las zarzuelas "Els Bandolers" y "Los Reclutas", puestas en escena por los jóvenes? Se representaron varias veces con un éxito completo. Y por parte de ellas, "La Ventafocs", "Blaïet Vailet" y otras. Siguió una etapa que podría definirse como estacionaria, hasta llegar a 1957, en que con el permiso de Mosén Manuel, el gran orientador del Casal, empezó la representación de obras con participación mixta. Aquí debemos destacar el éxito rotundo en la puesta en escena de la obra de Joaquín Calvo Sotelo, "La Muralla", pues en el año 1959 con este drama se obtuvo el primer premio en el concurso comarcal de cuadros escénicos, gracias a la generación de las Barbany, Ciurans, Tura, etc., junto con los Gol,

Flaqué, Barbany, Dantí, Durán y otros. Siguió la representación de obras importantes hasta llegar a los últimos años que vienen marcados con el signo de una juventud no demasiado aficionada al teatro, inclinándose por los llamados festivales, destacando entre éstos, el celebrado el 10 de junio de 1962 en el que participó un numeroso grupo de jóvenes y que constituyó un señalado éxito. A principios de 1962 y como anexo al cuadro escénico, fundóse el "Esbart Dansaire" del Casal. Actuó en diversos festivales, siendo muy celebrada su actuación. Destacó su aportación artística en la matinal de la Fiesta Mayor de 1962 y también en el Homenaje a la Vejez de 1963. Las obras teatrales más destacadas, han sido representadas también en la Sala del Rieral para mayor facilidad de los santeulalienses que habitan en aquel barrio. Con esto el Casal, por medio de su cuadro escénico hace parroquia al acercarse a todos sus feligreses. En la última temporada, además de las regulares actuaciones de los locales, han desfilado por el escenario del Casal, las agrupaciones de Palou, Llerona, Riells, Dosrius y Caldes, siendo del agrado de todos sus actuaciones. Y ahora a esperar la nueva temporada que, tradicionalmente, se inicia en la Fiesta del Sagrado Corazón a finales de septiembre.

J. C. C.

Tienda de comestibles y tocinería ANTONIO GUBERN

Almacén de piensos, granos,
harinas y forrajes

Frutas - Vinos - Insecticidas
PRECIOS ECONOMICOS

Casa Maranges

Santa Eulalia de Ronsana

Comidas

Bebidas

Pensiones

Juan Riera Carner

Precios económicos

Casa Serra

Santa Eulalia de Ronsana

Compañía Anónima de Seguros AURORA

Seguros de Vida - Incendios - Responsabilidad Civil
Accidentes (Automóviles, Motocicletas, Carros)

D. A. P. A.
DEFENSA CRIMINAL

AGENTES EN SANTA EULALIA Y LA AMETLLA:
Domingo Maspons y Juan Prim

Mercería
Novedades

Tejidos

Casa Elías

Helados de todas clases
de los inmejorables FRIGO

Plaza de la Iglesia

Santa Eulalia de Ronsana

Página de Humor

EPIGRAMAS

Tras violenta discusión
pegó Juan a Blas Cascote.
—¿Y le pegó con razón?
—No, señor; con un garrote.

* * *

A un viudo de genio rudo
le preguntó un día Rosa:
—¿Desde cuándo está usted viudo?
—Desde que murió mi esposa.

* * *

Li caigué el matxo malalt
certa nit a un traginer
i manart-lo pel ronçal,
a casa del menescal
de seguida corregué.
Truca, i el facultatiu
surt al balcó i diu:
—Macatxo, a quines hores veniu.
Què és el que hi ha?, què teniu?
—Jo, res, diu l'altre,
és el matxo.

La señora a la sirvienta:

—María, como lleva tantos años en la casa, la consideramos ya como de familia. El próximo mes ya no cobrará.

Un hombre telefonea a la comisaría de policía de su distrito:

—Aquí, Eugenio Martínez. Quizá recuerde de mí. Hace dos días telefoneé para dar cuenta de la desaparición de mi mujer...

—Sí, sí, me acuerdo —contesta el policía de guardia. ¿Tiene algo nuevo que decirnos?

—Desearía que dieran por terminadas las investigaciones.

—¿Es que ha aparecido ya su esposa?
—No. Es que lo he pensado mejor.

Una dama, bellísima y muy elegante, llega al antedespacho del director de un banco:

—Oiga, —dice al ordenanza—, ¿puede recibirme el director?

—Sí, señora —contesta el ordenanza lleno de celo. El señor director siempre está visible para las mujeres bonitas...

—Muy bien. Dígale que la suya quiere verle.

Página Agrícola

Se me ha encargado hacer unas notas sobre la agricultura en general de nuestro pueblo, cosa que sin tener datos concretos va a ser bastante difícil. De todas maneras haré lo humanamente posible para hacerlas de la manera más exacta y sirva este año como preámbulo a las notas que en años venideros, en este ANUARIO, sucederán a éstas.

En primer lugar diré que los 13 km.² de terreno de que consta nuestro Municipio, están divididos en secano, bosque y regadío además de la zona urbana, siendo el cultivo de secano el de mayor extensión, seguido del bosque y el regadío. El secano, en su mayoría está plantado de avellanos y viña. El bosque está plantado en su totalidad de pinos y encinas y el regadío tiene cultivos muy variados, siendo los dominantes, la patata, el maíz y los forrajes. El regadío está enclavado entre la carretera de Parets a San Feliu de Codinas y la Riera de Tenes, de cuyas aguas, por mediación de 4 ó 5 acequias se riega en su totalidad. El bosque tiene su mayor extensión en la parte Oeste del Municipio y el secano puede decirse que circunda al término municipal. La finca de mayor extensión es de 68 Ha, y el término medio por finca es de 5 Ha. De las fincas existentes, 152 son cultivadas directamente por sus propietarios y 58 cultivadas por arrendatarios o aparceros. La casi totalidad de los agricultores son propietarios de una finca de mayor o menor extensión.

Los principales productos agrícolas son: la avellana (de este producto hablaré en otra ocasión), la almendra, la patata, el maíz, los forrajes, la viña y los cereales, estando este último en plena decadencia, en parte, por lo antieconómico que resulta su cultivo y por otra, siendo el avellano un cultivo de alto valor y rendimiento, los terrenos aptos para el cultivo de cereales se han visto sembrados de plantaciones de avellanos. En cuanto a los forrajes diré que tienen suma importancia, pues de ellos se alimenta una considerable cantidad de ganado, principalmente bovino. La patata es un producto del campo que siempre se ha tenido en gran estima, pero últimamente, dado lo cara que está la simiente y el no haber una seguridad de precio de venta a la hora de la cosecha, hace que haya bajado bastante su cultivo. La viña también está en declive, por las mismas circunstancias que he enumerado al hablar de los cereales.

De la leche, a la que podríamos llamar sub-producto del campo, por no tener datos concretos, no puedo hablar de ella y aunque siempre ha sido tomada en consideración, mi opinión es que cada día se producen menos litros. ¿Motivos? Lo caro de la mano de obra, el precio a que la vende el productor (casi vale tanto

un litro de cualquier agua mineral) y la esclavitud que representa para el ganadero el cuidado de una cuadra de vacas.

De todas maneras, las condiciones climatológicas de nuestro Vallés, y lo que podríamos llamar policultivo, hace que el rendimiento económico en general de nuestro pueblo pueda clasificarse de satisfactorio.

Fruto de esto, y de lo cara que está la mano de obra, últimamente y casi podríamos decir de un año a esta parte, nuestra agricultura se ha mecanizado considerablemente, empezando por el tractor (docena y media aproximadamente) y acabando por las pequeñas máquinas cultivadoras y auxiliares de los trabajos agrícolas.

Ahora pasemos a resumir lo que ha sido el año agrícola pasado. En la memoria de todos está la gran sequía del pasado verano, los temporales de septiembre, octubre y noviembre (267, 83 y 163 litros por m.², respectivamente), la gran nevada del día de Navidad, que en algunos puntos alcanzó 1 metro de espesor. Todo esto podríamos enumerarlo como desastroso para la agricultura, pero, en cambio, hemos tenido una primavera y verano altamente satisfactorios, en cuanto a lo que se refiere a rendimientos de los cultivos (precios aparte). Las lluvias siempre han sido oportunas y beneficiosas, habiendo caído en el mes de junio, de por sí seco, 93 l. por m.².

Y hasta aquí mi resumen agrícola. Dispensad la falta de exactitud en los datos y apreciación de los más sobresalientes y hasta el año venidero en que tendré el gusto, por mediación de este ANUARIÓ, de daros un resumen más concreto y más exacto.

J. M.

Datos Estadísticos

MUNICIPIOS	Superficie Kms 2	Habitantes		Hab. Km.2
		1950	1960	
Aiguafreda ...	7'96	882	1.223	153'6
Ametlla (La) ...	14'12	997	1.143	80'9
Bigas ...	28'67	10.42	1.004	35
Caldas de Montbuy ...	37'92	4.729	5.986	157'9
Cánovas ...	28'41	720	618	21'8
Canovellas ...	6'75	631	3.061	453'5
Cardedeu ...	12'89	2.619	3.156	244'8
Figaró (Montmany) ...	14'70	541	579	39'4
Franquesas (Las) ...	29'45	2.247	2.600	88'3
Garriga (La) ...	19'72	3.517	4.121	209
Granollers ...	25'42	15.480	20.194	794'4
Llinás ...	27'52	1.853	2.230	81'3
Llissá de Munt ...	21'98	1.212	1.151	52'4
Llissá de Vall ...	10'66	681	675	63'3
Montmeló ...	4'11	1.020	1.366	332'4
Parets ...	8'98	2.325	2.950	328'5
Roca (La) ...	48'80	2.392	2.527	51'8
SANTA EULALIA DE RONSANA ...	13'99	1.124	1.191	85'1

J. B. R.

Movimiento demográfico

DE JULIO A JULIO

NACIMIENTOS

FECHA	NOMBRE	DOMICILIO	NOMBRE DE LOS PADRES
27-7-62	Juan-Francisco Montes Casas	Casa Montes	Francisco y Angeles
27-8-62	José Moret Espinosa	Casa Moret	José y Josefa
29-8-62	Rosa María Sans Gesa	Casa Antich	Valentín y Concepción
4-9-62	M.ª Antonia Cladellas Dantí	Casa Cladellas	Francisco y M.ª Consuelo
18-9-62	M.ª Teresa Riu Jaumira	Casa Falgá	José y Coloma
20-9-62	Montserrat Ciurans Vila	Casa Molí	Pedro y Montserrat
26-10-62	Elisa Puigdoménech Castellá	Casa Feu de Dalt	Joaquín y M.ª Pilar
31-10-62	Jaime Dalmau Fontcuberta	Casa Lluch de la Peña	Miguel y M.ª Rosa
3-12-62	José Roura Ciurans	Casa Roura	Ramón y Rosa
23-12-62	Rosa M.ª Puig Solá	Casa Cristet	Juan y Nuria
24-12-62	Jorge Estrany Roger	Casa Bonaparta	Luis y Pilar
24-12-62	Ana María Valls Sabatés	Casa Lluch del Tusal	José y Nuria
29-1-63	Pedro Cabot Barbany	Casa Cabot de la Sagrera	Juan y M.ª Teresa
20-2-63	Miguel Maspons Bonet	Casa Mingo	Esteban y Jacinta
22-2-63	Natividad Durán Llopis	Casa Angel	Francisco y Montserrat
1-4-63	María Dolores Roura Arimany	Casa Bastida Vella	Bartolomé y Teresa
7-4-63	Mercedes Bellavista Carreras	Casa Piso Hermano	Pedro y Mercedes
3-5-63	María Carmen Bonet Molins	Casa Granja Margarita	Miguel y Concepción
20-6-63	Vicente Barnils Maltas	Casa Barnils	Vicente y María
27-6-63	Carolina Bonet Vila	Casa Lluiset del Rieral	José y Dolores
26-6-63	Vicente Riera Quintana	Casa El Mas	Joaquín y Cinta
TOTAL: 21 NACIMIENTOS			

DEFUNCIONES

FECHA	NOMBRE	DOMICILIO	EDAD	NOMBRE DE LOS PADRES
1-9-62	Maria Rodés Vivet	Casa Valls	65 años	Juan y M.ª Antonia
14-9-62	José Cabot Vilardebó	Casa Paraire	70 »	Manuel y María
24-10-62	Pedro Illa Fortuny	Casa Paraire	61 »	Esteban y Dolores
27-10-62	Teresa Gendra Mauri	Casa Molins	83 »	Miguel y Dolores
17-12-62	Jaime Molins Dalmau	Casa Roig del Serrat	68 »	Lorenzo y Dolores
24-12-63	Felipe Iglesias Estapé	Casa Fusté Parera	73 »	José y Margarita
20-1-63	Pedro Solé Ginestós	Pisos Casa Lluiset	62 »	Quirico y Dolores
25-1-63	Carmen Mora Pagés	Casa Genís	68 »	Juan y María
28-1-63	Rosa Jofré Sampera	Casa Hostal	80 »	Miguel y Concepción
30-1-63	Teresa Clapés Garriga	Casa Iglesias	65 »	Pedro y Rosa
18-2-63	Maria Monrás Iglesias	Casa Bassa	94 »	Esteban y Teresa
26-2-63	Rosa Suros Sala	Casa Angel Vell	76 »	Jaime y Josefa
29-4-63	Francisco Margenat Piella	Casa Burgués	66 »	José y Emilia
TOTAL: 13 DEFUNCIONES				

MATRIMONIOS

FECHA	CONTRAYENTES
7-10-62	Salvador Barri Coll con Alejandra Montes Cano
15-10-62	Enrique Barbany Cabot con Rosa Bages Alivés
1-5-63	Juan Serrat Serra con Margarita Gual Vila
27-5-63	Juan Valls Barnils con Francisca Guasch Roselló
TOTAL: 4 MATRIMONIOS	

J. C. B.

BRAVO

Escuela de Chóferes y Gestoría Automovilística

les ofrece sus servicios y
prácticas para la obtención
de Permisos de Conducción

Clases práctica los martes, jueves, sábados y domingos mañana

Clases teórica los sábados de 20 a 21 horas

Escuela

Carretera de La Sagrera
Santa Eulalia de Ronsana

Gestoría

Urgel, 41 - 1.º - 2.º
Tel. 224 29 18 Barcelona

PUBLICACION
PATROCINADA
POR EL MAGFCO.
AYUNTAMIENTO

I. G. Sta. Eulalia